

Schriftelijke vragen PvdA inzake Orgamebo – n.a.v. voorbespreking 6 maart

1. In het rapport van adviseur Van Westreenen wordt gesproken van *“een perceel waar de initiatiefnemer in de bestaande situatie een veehouderij exploiteert.”* Ook in het Raadsvoorstel en de ODR-adviezen wordt uitgegaan van een geuremissie horend bij een bedrijf met 1994 vleesvarkens. Deze zijn er echter al lang niet meer. In het Raadsvoorstel wordt er zelfs vanuit gegaan dat er GEEN veehouderij is: *“Daarmee [...] voorkomen we dat dat alsnog een intensive veehouderij wordt gevestigd.”* Echter: in de omgevingsvergunning van 1 mei 2006 gaf de Gemeente Buren aan dat uiterlijk per 1-1-2010 maatregelen zouden moeten zijn getroffen om aan de dan nieuwe wettelijke (emissie)-normen te voldoen. Dat is nimmer gebeurd en na 2010 is de bedrijfsactiviteit vervolgens gewijzigd. Het lijkt, op dit vlak, onwaarschijnlijk dat de wet sinds 2006 niet is gewijzigd of aangescherpt. De huidige opstallen lenen zich nu in elk geval al niet voor het vestigen van een veehouderij, zonder direct in overtreding te zijn ten opzichte van de bestaande vergunning.

De vraag:

- a. Is het College ook van mening dat nu **niet wordt voldaan** aan de criteria van de in 2006 vergunde situatie?

Antwoord: zie hiervoor ook het antwoord op vraag 4 in het document “Beantwoording raadsragen voorbespreking”. Het is correct dat niet direct gebruik gemaakt kan worden van de vergunning uit 2006. Met het treffen van maatregelen kan dit wel.

- b. Aan welke (hedendaagse) eisen zou het bedrijf nu moeten voldoen om op basis van de destijds verleende vergunning een bedrijf te ‘herstarten’?

Antwoord: zie ook vraag 4 “Beantwoording raadsragen voorbespreking”. De stallen op het bedrijf zijn verouderd en voorzien van asbest. Renovatie of nieuwbouw is noodzakelijk. De nieuwe stal(len) moeten worden voorzien van een emissie reducerende techniek en uiteraard voldoen aan de hedendaagse eisen van het Bouwbesluit. Daarnaast wordt een nieuwe stal gebouwd conform de nieuwste welzijnseisen.

- c. Is daarvoor een aanpassing van de destijds afgegeven vergunning noodzakelijk?

Antwoord: Voor het veranderen van het bedrijf is een aanpassing van de vergunning in het kader van de Wet natuurbescherming en omgevingsvergunning noodzakelijk.

- d. Zijn er beletselen voor het afgeven van een eventuele aanpassing?

Antwoord: een aanvraag om omgevingsvergunning wordt beoordeeld aan de hand van de relevante wet- en regelgeving. Als de aanvraag past binnen de kaders van de wet, dan moet het bevoegd gezag de gevraagde vergunning verlenen. Vaststaat dat een intensieve veehouderij op basis van het geldend bestemmingsplan is toegestaan. Een planologische weigeringsgrond is er zodoende niet.

- e. En alles overziend: hoe waarschijnlijk acht het College het dan dat inderdaad op de Burensestraat 2 een veehouderij zal worden gevestigd? Of is dit eigenlijk vooral een theoretische optie?

Antwoord: Dat is een lastige inschatting.

We vroegen aan adviesbureau Van Westreenen of de ondernemer plannen in die richting heeft mocht de mestverwerking niet doorgaan. Wij ontvingen het onderstaande antwoord:

Indien geen invulling kan worden gegeven aan het plan van Orgamebo B.V. zal de initiatiefnemer een andere invulling moeten geven aan bouwperceel. De initiatiefnemer heeft een plan uitgewerkt om dan het bouwperceel volledig in te vullen als vleesvarkenshouderij. De maximale mogelijkheden binnen de kaders van het bestemmingsplan en de relevante milieu- wet en regelgeving zijn hieronder concreet uitgewerkt:

Bestemmingsplan

Van het bouwvlak kan ca. 6.750 m² worden bebouwd met stallen. De overige ruimte wordt ingevuld ten behoeve van terreinverharding. Binnen deze oppervlakte kunnen 6.750 vleesvarkens worden gehouden. De bebouwing past dan bij recht binnen het agrarische bouwperceel. Het afwijken van de regels of het wijzigen van het bestemmingsplan is niet nodig.

Milieu

De belangrijkste aspecten bij het uitbreiden van de een intensieve veehouderij zijn geur en ammoniak. Hiervoor zijn in de milieu wet- en regelgeving kaders gesteld waarbinnen een veehouderij kan ontwikkelen.

Ammoniak

Voor deze ontwikkeling is een vergunning in het kader van de Wet natuurbescherming vereist. Om het bedrijf te ontwikkelen zonder dat ontwikkelruimte in het kader van de Programmatische aanpak stikstof nodig is vind de ontwikkeling plaats binnen de beschikbare vergunbare ammoniak. Bij gebruik van de reeds aanwezige luchtwasser kan een ammoniakverwijderingsrendement worden behaald van 85%. De ammoniakemissie bedraagt dan 0,45 kg NH₃ per vleesvarken (stalsysteem RAV D 3.2.15.11). De totale ammoniakemissie $6750 \times 0,45 = 3.037,50$ kg NH₃. Dit is lager dan vergund in het kader van de vigerende vergunning Wet natuurbescherming. De Wnb vergunning kan worden verleend.

De luchtwasser is een emissie reducerende techniek welke voldoet aan het Besluit emissiearme huisvesting.

¹ <https://www.infomil.nl/onderwerpen/landbouw/ammoniak/rav-0/bijlage-1/emissiefactoren-per/map-staltypen/3-diercategorie-0/>

Geur

De totale geuremissie vanuit de veehouderij bij het houden van vleesvarkens bedraagt $6.750 \times 6,9 = 46.575$ ou. Voor het houden van deze dieraantallen is een V-stacks geurberekening uitgevoerd. Met behulp van deze berekening is getoetst of de geurbelasting past binnen de wettelijke normen. De V-stacks geurberekening is weergegeven op onderstaande afbeelding:

Gemaakt op: 7-03-2018 16:19:54

Rekentijd: 0:00:02

Naam van het bedrijf: Bos Burensestraat 2

Berekende ruwheid: 0,10 m

Meteo station: Schiphol

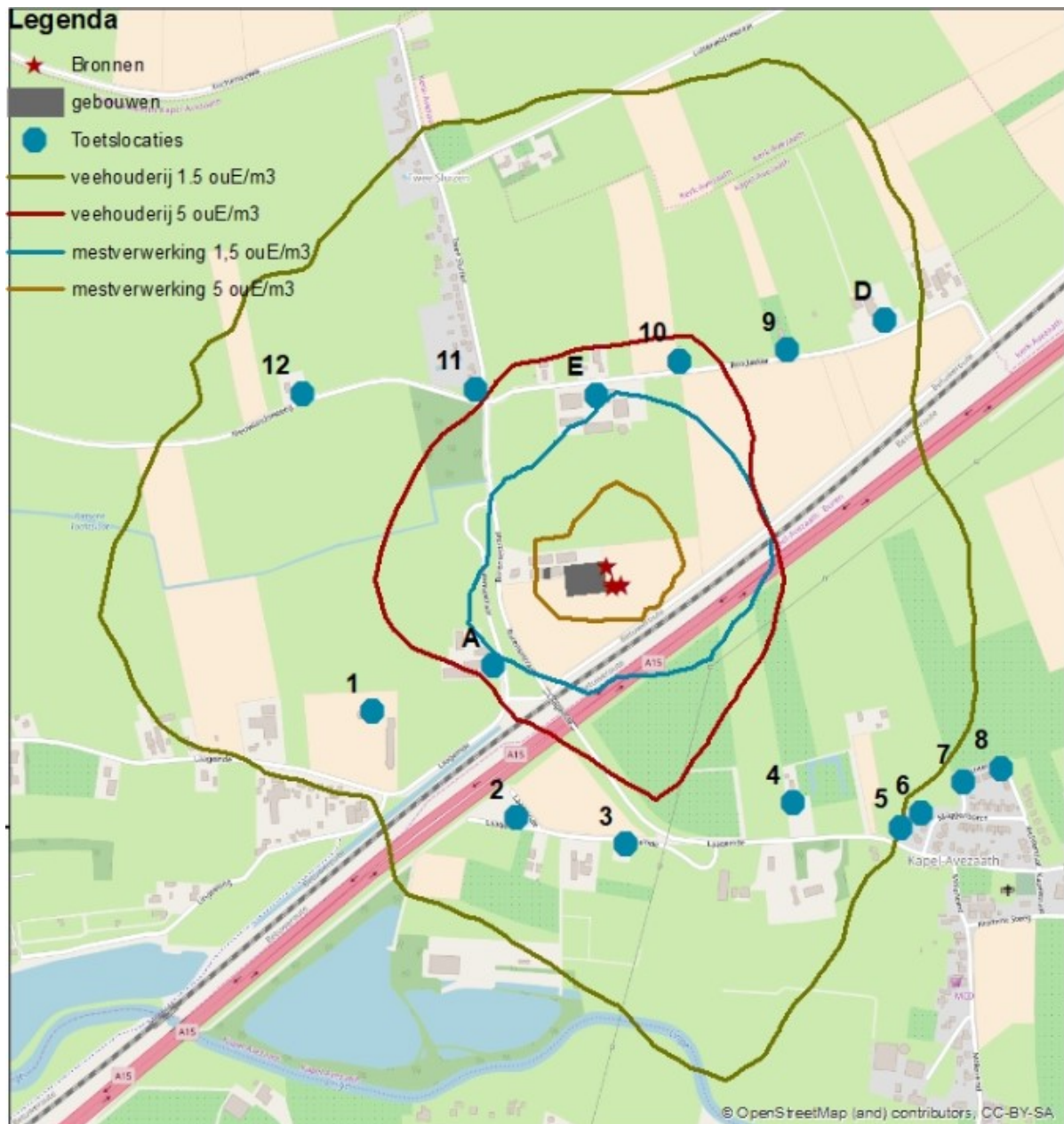
Brongegevens:

Volgnr.	BronID	X-coord	Y-coord	EP Hoogte	Gem.geb. hoogte	EP Diam.	EP Uitr. snelh.	E-Aanvraag
1	vleesvarkensstal	153 425	432 954	10,0	5,5	5,00	0,40	46 575

Geur gevoelige locaties:

Volgnummer	GGLID	Xcoördinaat	Ycoördinaat	Geurnorm	Geurbelasting
2	Laageinde 23a	153 029	432 699	8,0	2,9
3	Laageinde 19	153 278	432 517	8,0	2,9
4	Laageinde 7	153 466	432 472	8,0	3,6
5	Laageinde 2	153 755	432 542	8,0	2,9
6	Laageinde 2a	153 942	432 501	2,0	1,9
7	Muggenborch 20	153 979	432 525	2,0	1,8
8	Richtershof 17	154 115	432 602	2,0	1,6
9	Roodakker 5	153 747	433 315	8,0	4,3
10	Roodakker 3	153 561	433 297	8,0	7,6
11	Tweesluizen 2	153 208	433 249	8,0	5,6
12	Nieuwlandsesteeg 2	152 908	433 242	8,0	2,9
13	Roodakker 1a	153 420	433 276	8,0	7,8
14	Roodakker 1	153 326	433 262	8,0	7,1
15	Richtershof 39	154 050	432 578	2,0	1,7

Uit de resultaten van de berekening blijkt dat bovenstaande situatie voldoet aan de geldende geurnormen. De geurcontour behorend bij deze veehouderij is op onderstaande afbeelding weergegeven. De voorgaande ontwikkelscenario is geen theoretische benadering maar een reële invulling van het agrarisch bouwperceel dat past binnen de relevante wet- en regelgeving. Er zijn geen weigeringsgronden. Het bevoegd gezag moet de vergunning voor de ontwikkeling verlenen.

2. Het dictum stelt dat de gronden alleen voor mestverwerking mogen worden gebruikt *“als deze gronden niet worden gebruikt als intensieve veehouderij.”* Dat klinkt alsof de bestaande vergunning intact blijft, maar niet tegelijkertijd mag worden benut. Klopt dat? Dat lijkt vreemd, want het appel op het VAB-beleid gaat uit van een **wijziging** van de bestemming (en dat vergt dus ook een andere vergunning). Verder geldt dat indien een ondernemer 3 jaar of langer geen gebruik maakt van een omgevingsvergunning, deze al kan worden ingetrokken. Naar onze informatie is al vele jaren geen ‘levende have’ meer op het bedrijf aanwezig, althans niet in het kader van een professionele bedrijfsmatige onderneming.

De vraag:

- Is bij constatering van de gewijzigde bedrijfssituatie – en daarmee de start van het handhavingstraject – **overwogen** om de niet langer benutte omgevingsvergunning voor de 1994 vleesvarkens in te trekken?
- Zo nee: waarom niet?

Antwoord a, b: de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht biedt de mogelijkheid voor het bevoegde gezag (in dit geval de gemeente) om een milieuvergunning in te trekken als er gedurende drie jaar geen handelingen zijn verricht met gebruikmaking van de vergunning. Verwezen wordt naar artikel 2.33 lid 2 sub a van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). Er is niet overwogen om de geldende vergunning in te trekken. De gemeente Buren heeft geen beleid met betrekking tot het intrekken van omgevingsvergunningen waar gebruik van wordt gemaakt.

- c. **Welk beletsel** is er om, ondanks dat het college stelt dat er geen actief beleid voor is, per direct over te gaan tot het intrekken van de bestaande vergunning? Zeker indien zou blijken dat deze op dit moment **niet uitvoerbaar** is.

Antwoord: Door initiatiefnemer zicht te bieden op andere ontwikkelmogelijkheden is hem de mogelijkheid ontnomen om zijn bestaande vergunningsrechten (intensieve veehouderij) in te vullen. Wel is steeds gesproken over de intrekking van de vergunde rechten als eenmaal de nieuwe bedrijfsmogelijkheid (mestverwerking) is gerealiseerd. Het college zou van onbehoorlijk bestuur beticht kunnen worden als nu ineens een andere koers zou worden gevaren (intrekken in plaats van functieverandering).

3. Het Raadvoorstel meldt enerzijds dat de ontwikkeling *“in strijd”* is met ons VAB-Beleid en ‘tegelijkertijd’ dat *het “niet geheel past binnen ons VAB-beleid.”* Voor de lenigen van geest: dit **hoeft** niet strijdig te zijn. Opvallend is wel dat de adviseur van de ondernemer zelf (op pagina 18 en 19 van het advies) tot de conclusie komt: *“Het plan voldoet niet aan de [bovenstaande] wijzigingsbevoegdheid. In de voorwaarden bij de wijzigingsbevoegdheid is opgenomen dat gebruik moet worden gemaakt van de bestaande bedrijfsgebouwen.”* En: *“In het gemeentelijk beleid zijn belemmeringen aanwezig voor de ontwikkeling van een agrarisch verwant bedrijf op het perceel Burensestraat 2 te Kapel-Avezaath. De Gemeente Buren ziet aanknopingspunten om daarvan af te wijken, maatwerk te leveren en een planologische regeling voor het voornemen in procedure te brengen.”*

De vraag:

- a. Als het college mogelijkheden ziet waar is die aanname dan op gebaseerd?

Antwoord: op het VAB beleid. Zie ook antwoord op vraag 16 “Beantwoording raadvragen voorbespreking”.

- b. Welk mandaat heeft het college (nu het niet past binnen de wijzigingsbevoegdheid) en (c) welke procedure moet worden doorlopen indien een gewenste ontwikkeling niet past binnen de door de Raad gestelde kaders?

Antwoord: Het college heeft geen mandaat, anders dan met een voorstel naar de raad te komen.

Welke procedure moet worden doorlopen, hangt af van de gekozen weg. Bij nieuwe ontwikkelingen die nog niet geheel duidelijk zijn bij het opstellen van het bestemmingsplan kan gekozen worden voor het opnemen van een

wijzigingsbevoegdheid in het bestemmingsplan. De onderliggende bestemming blijft gelden tot van de wijziging gebruik is gemaakt. Zo is ook in het bestemmingsplan Buitengebied uit 2008 een wijzigingsbevoegdheid opgenomen. Echter is door de ondernemer een aanvraag omgevingsvergunning ingediend en geen aanvraag tot gebruikmaking van de wijzigingsbevoegdheid. De aanvraag moet op zichzelf worden beoordeeld waarbij naast de relatie met het geldend bestemmingsplan ook naar andere (wettelijke- en beleids-)kaders (zoals het VAB beleid) wordt gekeken.

- c. Had het, qua politieke mores en sensitiviteit, niet gepast geweest om bij een zo grote uitzondering op de gestelde kaders in een vroeg stadium het gevoel van de Raad te polsen?

Antwoord: Het college acht de ruimte voor maatwerk in het VAB- (en overig ruimtelijk) beleid voldoende om met de raad in een vroegtijdig stadium (het betreft hier de ontwerp-fase) in gesprek te gaan. Dit is de afgelopen jaren staand beleid geweest (bijvoorbeeld ten aanzien van bouwen in het open komgebied, spuitzone-beleid, maatwerk bij geluidsbelasting bij verkeersbewegingen).

- d. Meer concreet: in welke fase dient de Raad een (eerste) uitspraak te doen wil het college het zelf voorgenomen – maar niet tot de wijzigingsbevoegdheid behorende – pad verder kunnen verkennen?

Antwoord: het huidige pad is niet ingegeven door een eigen keuze van geen gebruikmaking van de wijzigingsbevoegdheid maar ingegeven door het feit dat er een aanvraag omgevingsvergunning is ingediend. Zie ook antwoord c.

- e. Mogen we, nu ook GS er vanuit gaat dat het college mogelijkheden ziet, ervan uitgaan dat de Raad beschikt over een **reële afwegings-ruimte**, zodat zowel als een 'JA' als een 'NEEN' redelijkerwijs nog mogelijk zijn?

Antwoord: ja. Het ligt op de weg van de raad om te beoordelen of de realisatie vanuit **ruimtelijk oogpunt** in dit geval aanvaardbaar is. Het blijft immers een gemeentelijke afweging of individuele initiatieven strekken tot verbetering van de ruimtelijke kwaliteit en voldoen aan het begrip “*een goede ruimtelijke ordening*”. Zowel het afgeven van de verklaring van geen bedenkingen of de weigering hiertoe dient op ruimtelijk relevante gronden gestoeld te zijn.

- f. Het college heeft in het verleden afgesproken met de Raad om in dit soort situaties vroegtijdig scenario's voor te leggen. Die ontbreken nu: **waarom?**

Antwoord: Dit verzoek leent zich niet voor scenario's. Het betreft een verzoek van Gedeputeerde Staten, welke ter beoordeling aan u voorligt.

- g. Ten behoeve van een ordentelijke besluitvorming: wil het college zorgdragen voor een houdbare & duidelijke concept-motivatie voor een eventueel 'NEEN', welke de Raad kan dan beoordelen en betrekken bij haar besluitvorming?

Antwoord: Het college zal ten allen tijde de raad van bijstand voorzien.

4. In het advies van Van Westreenen wordt artikel 10 van het bestaande Bestemmingsplan Buitengebied (i.c. het VAB-beleid) geciteerd (pagina 18) met daarin de passage dat bij functiewijziging een mogelijkheid bestaat *“indien en voorzover het bedrijf voorziet in een plaatsgebonden behoefte en niet of niet doelmatig op een bedrijventerrein kan worden gevestigd.”* Uit het bedrijfsplan blijkt echter dat vrijwel alle – voor de eindsituatie noodzakelijke maatregelen en bebouwing – nog moe(s)t worden gerealiseerd. Ook het bureau Pouderoyen maakt hierover een opmerking en vraagt aandacht voor een andere optie: *“Alternatief is **vestiging op een bedrijventerrein**. Eventueel gefaseerd. De aangevraagde activiteit is gelieerd aan de veehouderij (het verwerken van mestoverschot) maar is **niet gebonden** aan het buitengebied. We adviseren om in de onderbouwing het onderwerp “alternatieve locaties” mee te nemen en **als gemeente de (on)mogelijkheden** hiervan mee te wegen in het besluit over het wel of niet afgeven van een verklaring van geen bedenkingen.”*

De vraag:

- a. Als het verkennen van een verplaatsing **op basis van ons eigen beleid** is voorgeschreven en dit tevens door een door de Gemeente Buren betaalde adviseur nadrukkelijk wordt aangeraden, dan wil de Raad uiteraard graag weten: is **deze optie daadwerkelijk verkend** en zo ja, wat zijn dan de bevindingen geweest van die verkenning?
- b. Kunt u onderbouwen – met harde feiten – waarom u van mening bent dat sprake is van een ‘plaatsgebonden activiteit’?

Antwoord a, b: Zie ook het antwoord op vraag 10 “Beantwoording raadvragen voorbespreking”.

- c. Kunt u het antwoord op de vorige vraag in relatie brengen tot het oordeel van Pouderoyen dat het bedrijf juist **niet gebonden** is aan het buitengebied?

Antwoord: in het VAB beleid luidt de definitie van een agrarisch verwant bedrijf als volgt: bedrijven die gericht zijn op het leveren van diensten en goederen aan agrarische bedrijven zoals het bewerken, vervoeren en/ of verhandelen van agrarische producten en bedrijven die zich richten op een combinatie van agrarische- en zorgfuncties. Orgamebo kan gezien worden als een bedrijf dat diensten verleend aan agrarische bedrijven. Immers verwerkt en verhandelt het mestoverschotten van deze agrarische bedrijven. Het VAB beleid is ingericht om dit type bedrijven een mogelijkheid te bieden zich te vestigen in ons buitengebied. In die zin is er sprake van gebondenheid aan het buitengebied.

5. Het dictum van het voorliggend besluit is opmerkelijk: het is gebaseerd op het VAB-beleid. In het VAB-beleid is echter het uitgangspunt dat *“gebruik wordt gemaakt van de bestaande bedrijfsgebouwen.”* Daar is echter nadrukkelijk geen sprake van, zo beaamt ook de adviseur Van Westreenen.

De vraag:

- a. Indien het uitgangspunt, conform het Raadsvoorstel, is om een deel van de bestaande gebouwen te slopen en op een *“meer geschikte locatie op het perceel”* andere panden te bouwen / bestaande panden uit te breiden: hoe verhoudt dit (onderdeel) zich dan tot *de letter* van het vigerende VAB-beleid?

Antwoord: zie hiervoor ook het antwoord op vraag 16 omtrent het VAB beleid in het document “Beantwoording raadsvragen voorbespreking”.

6. Zowel in ons bestemmingsplan Buitengebied als in het VAB-beleid worden de milieu-categorieën 3 en hoger nadrukkelijk uitgesloten. Op grond van informatie van VNG behoort een bedrijf als Orgamebo tot milieu-categorie 5.1, iets dat ook in de ODR-adviezen aan GS – in ieder geval voor het element geur – niet wordt ontkend. Opvallend is in dit verband de passage in het Raadsvoorstel (pagina 3): *“Voor het overige past het initiatief binnen de strekking van het VAB-beleid.”* Dit is een opvallende passage, want zelfs de adviseur van de ondernemer concludeert dat het plan niet past binnen de gestelde kaders, noch binnen de wijzigingsbevoegdheid van het college. En dat klopt, zeker voor het onderdeel ‘milieucategorie.’

De vraag:

- a. Wat is volgens het College ‘de strekking’ (en het primaire) van het VAB-Beleid? En is dat iets anders dan de letter en de geest?

Antwoord: Het college acht ‘strekking’ en ‘geest’ woorden van gelijke betekenis.

De strekking is gelegen in de doelstellingen die aan het VAB beleid ten grondslag liggen. De grondbeginselen zijn gelegen het bieden van flexibiliteit bij functieverandering in het kader van een vitaal platteland. De gemeente wil agrarische ondernemers de mogelijkheid bieden nieuwe activiteiten op te pakken bij bedrijfsbeëindiging om zodoende in hun levensonderhoud te voorzien.

- b. Wie gaat eigenlijk over ‘de strekking’ van een regeling?

Antwoord: De strekking (of de geest) kenmerkt zich door interpretatieruimte. Zo heeft het college ook bij dit initiatief aansluiting gezocht bij de doelstellingen van het VAB-beleid. Het is uiteindelijk aan het oordeel van de raad om vast te stellen of voldoende recht is gedaan aan de geest van de regeling.

- c. Waarom ligt de vraag of we willen afwijken van het vigerende (en juist recent geactualiseerde) VAB-beleid nu pas bij de Raad voor?
- d. Op basis van welke afweging is het college van mening dat het huidige VAB-beleid überhaupt het uitgangspunt kan zijn voor het voorliggende Raadsvoorstel, nu dit op meerdere onderdelen strijdig blijkt?

Antwoord c, d: Er is niet zozeer sprake van een strijdigheid met het VAB beleid als wel de lastige duiding omtrent de classificatie van de milieucategorie waar de mestverwerking toe behoort. Pas nu doet de vraag zich voor aan de hand van deze casus. Het betreft de vestiging van een agrarisch verwant bedrijf op een perceel waar een (voormalig) agrarisch bedrijf zich vestigde. Juist het VAB beleid ziet toe op situaties als deze.

7. Door het voornemen van het College om af te wijken van het recent geactualiseerde VAB-beleid en door tevens niet te overwegen om over te gaan tot verplaatsing naar een industrieterrein gaat de Gemeente Buren mogelijk niet alleen voorbij aan de eigen gestelde kaders, maar mogelijk ook aan afspraken die in regionaal verband zijn gemaakt. Immers: vestiging van bedrijven, en zeker met deze milieucategorie, moet

ook in relatie worden gezien tot de regionale afspraken over vestiging van bedrijven en hiertoe aangewezen en beschikbare bedrijventerreinen. De Gemeente burens kan maximaal huisvesten tot **milieucategorie 3.2**. Ook bij 'afschaling' van de 5.1-classificatie wordt categorie 3.2 niet gehaald.

Kanttekening betreffende de milieucategorie: dat is de vraag. We weten niet welke categorie het zou worden als VNG nu een nieuwe lijst maakt. Wel weten we dat het een lagere categorie wordt.

De vraag:

- a. De wethouder heeft verklaard dat er geen eigen beleidskaders zijn die aanspreken tot het overwegen van verplaatsing. Dit lijkt flagrant in strijd met de hiertoe door de Raad en in Regionaal verband gestelde kaders. Wil het college benoemen welke kaders en regelingen zijn betrokken bij het komen tot dit oordeel? En welke kaders zijn naar het oordeel van het College relevant om te betrekken? Als gebruik is gemaakt van interpretatieruimte of bevoegdheden: welke interpretatie van bestaande kaders houdt het college er op na?

Antwoord: zie ook onder vraag 6. Er zijn feitelijk twee kaders.

Het kader van het omgevingsrecht dat stelt dat een aanvraag beoordeeld moet worden naar zijn aard. Dit geldt ook voor de locatie waarbij de vraag centraal staat of er sprake is van een goede ruimtelijke ordening ten aanzien van de beoogde ontwikkeling en de locatie waarop deze geprojecteerd is.

Het kader van het VAB beleid biedt naar het oordeel van het college ruimte om mee te werken aan het initiatief.

- b. Er vanuit gaande dat we wel degelijk afspraken hebben gemaakt in regionaal verband inzake vestiging op industrieterreinen: op welke wijze is de regio gekend in het voornemen tot afwijken van het eigen VAB-beleid ten behoeve van de vestiging van een categorie 5.1 bedrijf in het buitengebied?

Antwoord: Dit type bedrijf, een agrarisch verwant bedrijf, hoort qua aard en bedrijvigheid thuis in het buitengebied. Het college oordeelt dat dergelijke bedrijven niet vallen onder de regionale afspraken.

- c. Waar kan een bedrijf met die milieucategorie worden gehuisvest in onze regio?

Antwoord: in beginsel zijn er vele plekken waar dit middels maatwerk mogelijk te maken is.

- d. Welke precedentwerking schept afwijken van zowel het VAB- als het regionale beleid voor andere industriële activiteiten in het buitengebied?

Antwoord: van precedentwerking is geen sprake. Bij precedentwerking gaat het om vergelijking van vergelijkbare situaties. Die zijn er in onderhavig geval (van intensieve veehouderij naar mestverwerking) niet. De ligging van onderhavig perceel is bovendien uniek qua ontsluiting.

8. In het advies van Van Westreenen worden op pagina 33 de conclusies van het GGD-rapport kort samengevat. De GGD wordt als volgt geciteerd: *"Het is van belang om in de vergunning aanvullende eisen te stellen, zodat bij melding(en) van geuroverlast (aanvullende) maatregelen kunnen worden genomen."* In deze context wordt gewezen op zaken als het informeren over storingen en stilleggen van de bedrijfs-

activiteiten bij uitval van de luchtwasser. Het Raadsvoorstel meldt dat *“Aan de omgevingsvergunning worden voorschriften met betrekking tot monitoring, inspectie en onderhoud van het luchtwassysteem verbonden door het college van GS.”* Dat lijkt niet zonder meer het advies van de GGD te omvatten.

De vraag:

- a. Kunt u voor de Raad recapituleren wat het advies van de GGD inzake het bovenstaande (letterlijk) is geweest (het ontbreekt in het Raadsvoorstel)?

Antwoord: het GGD advies is bijgevoegd.

- b. Op welke wijze worden de door de GGD relevante geachte zaken geborgd indien een vergunning wordt verleend? Wat is de rol of invloed van de gemeente bij de handhaving hiervan?

Antwoord: De GGD schat op basis van de huidig beschikbare informatie de gezondheidsrisico's voor omwonenden als gevolg van de mestverwerker in als zeer klein. De realisatie van de mestverwerker is vanuit gezondheidkundig oogpunt acceptabel als wordt voldaan aan de volgende voorwaarden:

- Omwonenden worden geïnformeerd over de (geplande) activiteiten van het bedrijf, inclusief storingen.
- De afzuiging van de bedrijfshallen, inclusief de combi-luchtwasser, functioneert goed. Als de afzuiging of de combi-luchtwasser uitvalt door een storing of wordt stilgelegd voor onderhoud wordt ook de verwerking van mest tijdelijk gestaakt.
- Bij geurklachten worden aanvullende maatregelen getroffen, eventueel gebaseerd op een (aanvullend) geuronderzoek.”

De GGD stelt uit gezondheidkundig oogpunt dat omwonenden geïnformeerd dienen te worden over de (geplande) activiteiten van het bedrijf, inclusief storingen. De omgevingsvergunning alsmede de bijbehorende stukken geven een ieder (dus ook de omwonenden) reeds inzicht in de normale activiteiten van het bedrijf. Dit behoeft dus niet opgenomen te worden in de voorschriften.

In de vergunningsvoorschriften worden voorschriften opgenomen over hoe het bedrijf om dient te gaan in situaties dat de luchtwasser wegens onderhoud, storingen en reparaties niet in bedrijf is. Tevens wordt in de vergunning opgenomen (via de aan de VVGB verbonden voorschriften) dat de geuremissie vanuit het bedrijf maximaal 900 OUE /h lucht is. Dit houdt in dat tijdens stilstand van de luchtwasser, om wat voor reden dan ook, het proces van mestverwerking c.q. hygiëniseren gestaakt moet worden. Dit zullen wij in de voorschriften benadrukken.

In de voorschriften van de omgevingsvergunning wordt al een geurrapport met metingen verlangd nadat het bedrijf volledig in bedrijf is.

De Omgevingsdienst Rivierenland voegt toe:

Er zijn omstandigheden denkbaar dat Orgamebo aan de normstelling voldoet, maar dat de omgeving toch overlast ervaart. Derhalve zal in de voorschriften worden opgenomen dat aan Orgamebo verwijtbare geurklachten gemeld en verholpen dienen te worden (ook indien aan de normstelling wordt voldaan).

Tevens wordt een geurmeting voorgeschreven ter controle van de werking van de luchtwasser bij aanhoudende en terechte klachten waarbij de werking van de luchtwasser discutabel is.

Bij storingen aan de luchtwasser zal het bedrijf de gestelde emissienorm voor geur overtreden. Dit houdt in dat de processen voor composteren en hygiëniseren stilgelegd moeten worden.

Ten aanzien van handhaving: De gemeente kan hierin een rol spelen door met het bevoegd gezag in gesprek te gaan. Het betreft een inrichting waarvoor de provincie bevoegd is, ook op het gebied van handhaving. De gemeente kan de provincie verzoeken om handhavend op te treden tegen overtredingen van de omgevingsvergunning.

9. Het Raadsvoorstel omvat een investeringskrediet, beschikbaar te stellen voor *“het opwaarderen van de weg”*, waarbij 50% wordt verhaald op Orgamebo.

De vraag:

- a. De raad heeft voor het verhaal van kosten bij mijn weten nog geen kader vastgesteld. Vormt ‘deze precedent’ dan gelijk ook de norm voor andere wegen of aanpassingen binnen de Gemeente Buren?

Antwoord: De raad heeft aangegeven om bij elk ruimtelijk initiatief tot maximale kostenverhaal te komen. Het uitgangspunt in de wet ruimtelijke ordening is het kostenverhaal. Bij verplicht kostenverhaal moet worden voldaan aan drie in de wet opgenomen toetsingscriteria profijt, toerekenbaarheid en proportionaliteit. Contractvrijheid is de voorfase, maar die is niet onbeperkt gelet op de in de wet opgenomen toetsingscriteria. Door de wettelijke criteria en de specifieke omstandigheden is van precedentwerking geen sprake.

- b. In de voorbespreking werd duidelijk dat, hoewel er 4000 vrachtwagens per jaar gaan rijden – en dus 8000 verkeersbewegingen – dat na een eenmalige bijdrage van Orgamebo de Raad in het vervolg zal moeten opdraaien voor alle onderhoudskosten. Hoe schat het College deze (structurele) kosten in?

Antwoord: kosten onderhoud worden niet genoemd in de wet ruimtelijke ordening en het besluit ruimtelijke ordening als te verhalen kosten. De wet ruimtelijke ordening beoogt ook niet de kosten van onderhoud te verhalen. De investering is bedoeld om de kwaliteit van de weg te borgen en de onderhoudskosten te beperken.

- c. Betekent de bovengenoemde opstelling dat onze wens om andere ‘slopers’ van wegen mee te laten betalen aan de schade die zij aanbrengen aan de weg ook niet mogelijk is of hooguit een eenmalige bijdrage van 50%?

Antwoord: het percentage is afhankelijk van de genoemde beginselen. Hierdoor is het in enkele andere gevallen mogelijk gebleken om hogere bijdragen te verkrijgen.

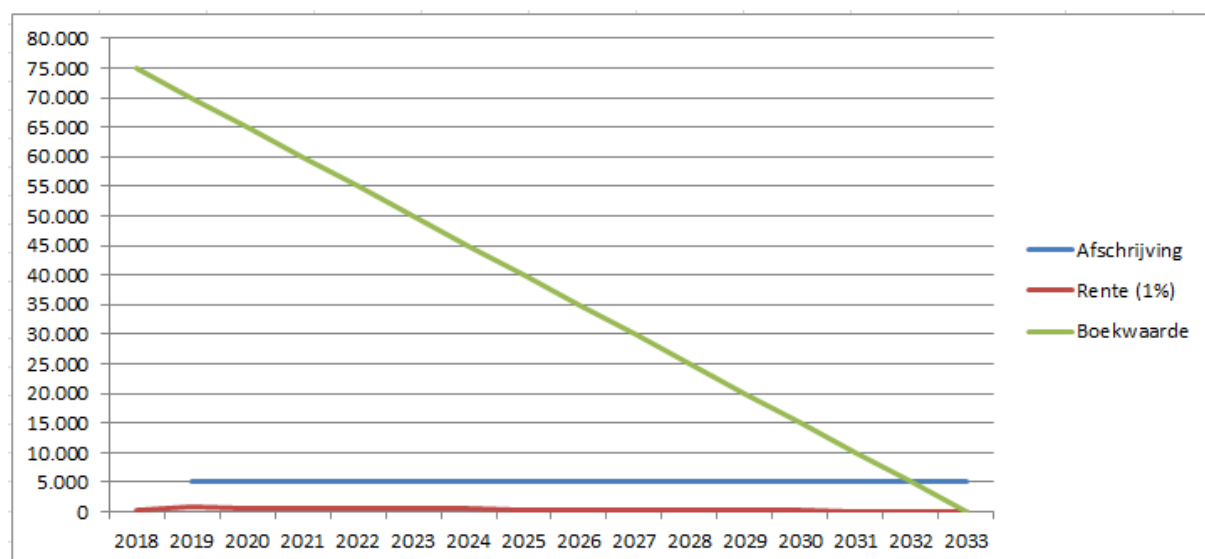
- d. De indicatie is dat na 15 jaar onderhoud weer nodig zal zijn. Is dit gebaseerd op een goede aanname van de verwachte slijtage in relatie tot de genoemde verkeersintensiteit van 8000 verkeersbewegingen?

Antwoord: Gezien funding en toplaag is dit inderdaad een reëel uitgangspunt.

- e. Tot slot: het Raadsvoorstel toont een staatje waaruit de indruk kan ontstaan dat de kosten voor de weg na 2021 niet meer zouden bestaan. Dat is niet correct: over welke periode wordt deze lening wel afgelost?

Antwoord: Het gaat niet om een aflossing van een lening, maar om de kapitaallasten. Zie onderstaande tabel en grafiek voor de afschrijvingsperiode van 15 jaar.

Investering			75.000,00		
Afschrijvingsperiode			15 jaar		
		Afschrijving	Rente (1%)	Totale	Boekwaarde
Jaar	2018		375	375	75.000,00
Jaar	2019	5.000	750	5.750	70.000,00
Jaar	2020	5.000	700	5.700	65.000,00
Jaar	2021	5.000	650	5.650	60.000,00
Jaar	2022	5.000	600	5.600	55.000,00
Jaar	2023	5.000	550	5.550	50.000,00
Jaar	2024	5.000	500	5.500	45.000,00
Jaar	2025	5.000	450	5.450	40.000,00
Jaar	2026	5.000	400	5.400	35.000,00
Jaar	2027	5.000	350	5.350	30.000,00
Jaar	2028	5.000	300	5.300	25.000,00
Jaar	2029	5.000	250	5.250	20.000,00
Jaar	2030	5.000	200	5.200	15.000,00
Jaar	2031	5.000	150	5.150	10.000,00
Jaar	2032	5.000	100	5.100	5.000,00
Jaar	2033	5.000	50	5.050	0,00
		75.000	6.000	81.000	

10. Een curieuze passage in het Raadsvoorstel is de volgende: “Gelet op bovenstaande bijzondere omstandigheden waarbij met name de geurbelasting voor omwonenden verbetert ten opzichte van de **huidige gedoogde situatie** is het acceptabel af te

wijken van ons VAB-beleid. [...] Daarbij dient vermeld te worden dat de uiteindelijke situatie ook verbeterd ten aanzien van wat op basis van het bestemmingsplan is toegestaan (een intensieve veehouderij).” Een centraal element in de gevoerde discussie is nu juist dat alle informatie op basis waarvan wordt vergund zijn gebaseerd op theoretische rekenmodellen voor een nu nog NIET bestaande situatie. En die wordt in het Raadsvoorstel op zijn beurt weer vergeleken met een NIET bestaande, ooit vergunde veehouderij. Dit focust vooral op het geur-aspect (= omgevingsvergunning). Adviseur Pouderoyen merkt op: “Tenslotte merken we op dat in de beschrijving van de milieueffecten in de onderbouwing vaak een vergelijking is gemaakt met **de vergunde situatie** (van de voormalige veehouderij). Omdat eerder verleende vergunningen van belang zijn bij de beoordeling van de vergunbaarheid van het voornemen begrijpen we dat dit een belangrijk gegeven is. Maar voor een **goede afweging** voor de gemeenteraad is een aanvullende samenvattende beschrijving van de effecten van het voornemen (uitbreiding tot 100.000 ton/per jaar) ten opzichte van de situatie conform de gedoogbeschikking (50.000 ton/per jaar) ons inziens wenselijk.” Pouderoyen vraagt in dit verband aandacht voor het volgende: “Bij deze afweging en gevoeligheidsanalyse kan de gemeenteraad de belangen van het bedrijf / de werknemers (voldoende milieuruimte om te ondernemen) afwegen ten opzichte van het borgen van een goed **woon- en leefmilieu** van de omwonenden en de **gewenste ontwikkeling** van (dit deel) van het buitengebied. Tevens kunnen gemeente en provincie daarbij afwegen of er mogelijke **andere technieken** kunnen worden ingezet om de geurbelasting zo veel mogelijk te beperken.”

De vraag:

- a. Het Raadsvoorstel is in hoofdzaak gebaseerd op de ‘noodzaak’ de mogelijkheid tot legalisering te verkennen en focust zwaar op de daartoe relevante omgevingsvergunningsaspecten en de wenselijkheid van een bedrijf als dit in ons werkgebied. Dat zijn geen zuivere ruimtelijke afwegingen. Op welke wijze zijn (o.a.) de hierboven genoemde adviezen van bureau Pouderoyen door het college betrokken bij het voorliggende Raadsvoorstel?

Antwoord: De adviezen zijn samengevat in de restrictie van de geuruitstoot. Daarom wordt geadviseerd om de voorwaarde van een maximale geuruitstoot aan de afgifte van de verklaring van geen bedenkingen te verbinden. Overigens is gebleken uit de aanvraag dat sprake is van BBT (Best Beschikbare Technieken).

- b. Hoe zijn de genoemde ruimtelijke factoren, zoals het woon- en leefmilieu (denk ook aan de verkeersbewegingen langs een weg waar schoolgaande jeugd fietst) en de gewenste ontwikkeling van ons buitengebied, hierin meegewogen?

Antwoord: in het kader van een goed woon- en leefmilieu is bijvoorbeeld gekeken naar de richtafstanden zoals voorgeschreven in de VNG brochure. In de brochure worden milieuaspecten beschreven met ruimtelijke relevantie. Aan de richtafstanden wordt voldaan met uitzondering van het geuraspect. De motivatie om hiervan af te wijken is gelegen in het uitgevoerde onderzoek van bureau Blauw en de omstandigheid dat wordt voldaan aan de richtwaarden van het Gelders Geurbeleid.

Voor wat betreft het verkeersaspect is in het voorstel de voorwaarde gesteld de ontsluiting alleen via de inrit aan- en via de roodakker te regelen.

11. Bureau Pouderoyen is door de Gemeente Buren ingehuurd met de volgende opdracht: *“Te adviseren met betrekking tot het risico op overlast van de gevraagde ontwikkeling voor omwonenden.”* Het oordeel is dat Pouderoyen, in samenwerking met Olfasense, *“de grootste risico’s voor overlast op het gebied van geur”* ziet. Zulks omdat, daar waar metingen zijn uitgevoerd naar luchtwassers bij een industriële toepassing, *“vrijwel zonder enige uitzondering [is] gebleken dat het rendement van de combi-luchtwasser lager is dan het beloofde percentage (van 70%, AW).”* Dit advies is uitgebracht aan de Gemeente Buren. Het bevoegd gezag in dezen (geur) is echter GS. Op verschillende punten adviseert bureau Pouderoyen *“de gemeente Buren om in overleg met de provincie”* te treden. Bijvoorbeeld over een lagere verwerkingscapaciteit dan de gevraagde 100.000 ton per jaar, in relatie tot een mogelijk lager rendement.

De vraag:

- a. Op welke wijze heeft het College hieraan invulling gegeven? Over welke zaken heeft overleg plaatsgehad met GS? Wat was daarvan het resultaat?
- b. Er is in dezen behoefte aan een **onafhankelijk advies**. Wat zegt **onze** adviseur ODR Rivierenland – **onafhankelijk** van de ODR Nijmegen als adviseur van GS – over deze adviezen van Bureau Pouderoyen?
- c. Hoe weegt het College de zelf gevraagde adviezen van Pouderoyen aan de Gemeente Buren mee in het aan de Raad voorgelegde besluit?

Antwoord a, b, c: De second opinion van Pouderoyen was het onafhankelijk advies, welke is voorgelegd aan Gedeputeerde Staten (bevoegd gezag). Uit de overleggen tussen gemeente (inclusief ODR) en Gedeputeerde Staten (ODRN) is de input van het onafhankelijk advies van Pouderoyen verwerkt als de voorwaarde aan de maximale uitstoot.

12. Bureau Pouderoyen geeft een stellig advies: *“We adviseren de gemeente om in haar beoordeling nadrukkelijk mee te wegen dat er sprake kan zijn van een “eindsituatie” en dat er op deze locatie geen verdere groeimogelijkheden meer zijn. De gemeente kan dat op een later moment planologisch verankeren door een zogenaamde 1 op 1 vertaling van de omgevingsvergunning in het bestemmingsplan (geen ruimte voor uitbreiding), mogelijk in combinatie met planregels die betrekking hebben op de maximale geurbelasting en/of de verwerkingscapaciteit.”* Ook merkt Pouderoyen op dat *“Uit de stukken blijkt dat voor de voorziene uitbreiding een beroep moet worden gedaan op de PAS-meldingsruimte of ontwikkelingsruimte. Die ruimte is schaars en voor een aantal Natura 2000-gebieden niet of voorlopig niet meer beschikbaar. We merken op dat de beschikbaarheid van voldoende ontwikkelingsruimte aan dit initiatief van belang is voor de vergunbaarheid van het voornemen.”*

De vraag:

- a. Kunt u toelichten wat de PAS-meldingsruimte of ontwikkelingsruimte feitelijk is en hoe dit een rol speelt bij de afweging die GS en Raad van Buren maken?

Antwoord: Er is een AERIUS berekening uitgevoerd. Uit de resultaten van de AERIUS berekening blijkt dat er sprake is van een afname van de emissie en een kleine toename van de depositie ten opzichte van de vergunde situatie. Uit de berekening blijkt dat de vergunning hiervoor kan worden verleend. Zie

ook antwoord 12 in het document "Beantwoording raadvragen voorbespreking".

- b. Hoe is dit advies betrokken bij de afwegingen?
- c. Wat is het oordeel van het college en de ODR Rivierenland?

Antwoord b, c: in zoverre dat de PAS ruimte biedt voor de ontwikkeling.

- d. Op welke wijze is dit advies vertaald naar het Raadsvoorstel, dan wel kan dit (alsnog) worden verwerkt?

Antwoord: De PAS-meldingsruimte is geen beletsel voor het toestaan van deze ontwikkeling. Dit is als zodanig in de ruimtelijke onderbouwing opgenomen (zie bijlage raadsvoorstel).

13. Uit alle bronnen, ook de beantwoording van de 35 vragen, blijkt dat er (a) **geen** vergelijkbare situaties met een industriële toepassing in combinatie met een (combi)-luchtwasser zijn. Dit stelt Pouderoyen, maar dit wordt ook beaamt in de beantwoording van onder andere vraag 3 (en 11 en 33): *"Geurrapporten daarvan zijn niet betrokken bij de vergunningsprocedure voor Orgamebo."* Ook wordt in deze beantwoording de regionale gebondenheid benoemd: Orgamebo zou een bijdrage leveren aan *"de verwerking van het regionale fosfaatoverschot"*

De vraag:

- a. Het feit dat de situaties 'niet vergelijkbaar zijn' kan betekenen dat de daar gemeten waarden, indien die bijvoorbeeld onder de 70% zouden zijn, niet representatief worden geacht voor Orgamebo. Voor de Raad is het echter relevant om te weten **wat de feiten zijn**. Er *zijn* kennelijk rapporten beschikbaar: wilt u de bevindingen hiervan beschikbaar stellen aan de Raad en uiteenzetten WAAROM de situatie niet vergelijkbaar kan worden geacht?

Antwoord: de Omgevingsdienst Rivierenland antwoordt als volgt: in de beantwoording van vraag 11 wordt gerefereerd aan geurrapporten van mestcomposteers van champignonenteelt. Twee van dergelijke bedrijven zijn Peffer en Hooijmans uit Kerkdriel. Deze zijn vergelijkbaar met de situatie bij Orgamebo omdat hier ook sprake is van compostering van mest (in deze gevallen 95% paardenmest en 5% kippenmest) en dat de geurreiniging ook bestaat uit een combinatie van (zure) wassing en biologische reiniging.

In het geurrapport 'Geur- en ammoniakonderzoek Peffer te Kerkdriel', januari 2013 is de volgende passage opgenomen;

"De afgasstromen van de hal en de bunkers voor productie van ruwe compost en de tunnels voor het conditioneren van compost, worden van ammoniak ontdaan in zure wassers en vervolgens ontgeurd in een biofilter". Behalve de procesvoering is de luchtbehandeling bij Peffer gelijk aan die van het buurbedrijf Hooijmans.

Het rendement van het biofilter bij Hooijmans werd in januari 2011 door middel van metingen [5] vastgesteld. Er werd een ingaande geurconcentratie gemeten van 78.669 ouE/m³ en een uitgaande concentratie van 528 ouE/m³. Het geurverwijderingsrendement bedroeg 99,33%. Voor de situatie Peffer zal worden uitgegaan van een rendement van het biofilter van 99%.

Vergelijkbaar met de situatie bij Orgamebo is dat er ook hier sprake is van compostering van mest (95% paardenmest en 5% kippenmest) en dat de geurreiniging bestaat uit een combinatie van (zure) wassing en biologische reiniging.

Niet vergelijkbaar is dat bij Orgamebo sprake is van een andere mestsamenstelling (50% ontwaterde varkensmest, 25% pluimveemest en 25% steekvaste koeienmest en heeft daardoor een andere ingangconcentratie) en een andere biologische reinigingsstap (biowassing ipv biofiltratie).

Uit het rapport van Peffer blijkt dat een restconcentratie van ca. 500 ouE/m³ haalbaar is. Bij Orgamebo is gerekend met een restconcentratie van 900 ouE/m³.

Daarnaast wordt gewezen op de verhandeling van de adviseur van Orgamebo tijdens de Voorbespreking op 6 maart jl aangaande de vergelijkbare luchtwasser in Friesland.

- b. De overheid doet niets voor niets een onderzoek naar het geprognosticeerde rendement en het feitelijk rendement van luchtwassers, in combinatie met een reguliere veehouderij. Dit is, voor een lokale overheid, een signaal om terughoudend te zijn, zeker bij een industriële toepassing. De kans is reëel dat er nieuwe regels komen op afzienbare termijn, dit ter bescherming van inwoners en milieu. Hoe weegt het college dit mee in de timing en uitvoering van het voorliggende voornemen?

Antwoord: door de voorwaarde aan de afgifte van de verklaring van geen bedenkingen en hiermee aan de omgevingsvergunning te verbinden de geuremissie te maximeren.

- c. Waaruit blijkt nu de **regionale gebondenheid**? Tot op heden kan noch GS, noch het college of de ODR-en de Raad inzage geven in de claim dat sprake is van regionale gebondenheid, terwijl dit aspect mede de basis is voor de vergunning vanuit GS. Dit is voor de Raad een relevante afwegingsfactor.
- d. In de beantwoording van de 35 vragen wordt verwezen naar de dagelijkse aanwezigheid van de NVWA. Deze gaat echter louter over de kwaliteit van het product en niet over 'de boekhouding' of 'herkomst' en heeft naar ons weten ook **geen handhavende bevoegdheid** op dit vlak. Op welke wijze heeft de ODR, GS of ons College zich vanaf 2015 vergewist van herkomst van de mest en daarmee van de regionale gebondenheid? Wat waren de bevindingen?

Antwoord c,d: Zie antwoord op vraag 7 in het document "Beantwoording raadvragen voorbespreking"

14. Het gevoel is dat, indien eenmaal een omgevingsvergunning is verleend, waarbij de aanname is dat het notoir ongewenste gedrag van Orgamebo aanleiding zal blijven geven tot handhavend optreden, toch een onomkeerbare situatie is ontstaan.

De vraag:

- a. Welke middelen staan GS en de Gemeente Buren dan nog ter beschikking om, ultiem, de vergunning in te trekken?

Antwoord: De gemeente Buren heeft op grond van artikel 5.20 lid 1 Wabo de mogelijkheid om GS te verzoeken om een last onder dwangsom, last onder bestuursdwang en intrekking van een vergunning.

GS heeft een aantal mogelijkheden om een reeds verleende omgevingsvergunning in te trekken. Hieronder de mogelijkheden:
Artikel 5.19 Wabo (dit dient heel goed gemotiveerd te worden waarbij aangetoond wordt dat alle andere middelen die handhaving tot haar beschikking heeft niet (toereikend) hebben gewerkt.

1. Het bestuursorgaan dat bevoegd is een vergunning of ontheffing te verlenen, kan de vergunning of ontheffing geheel of gedeeltelijk intrekken, indien:
 - a. de vergunning of ontheffing ten gevolge van een onjuiste of onvolledige opgave is verleend;
 - b. niet overeenkomstig de vergunning of ontheffing is of wordt gehandeld;
 - c. de aan de vergunning of ontheffing verbonden voorschriften of beperkingen niet zijn of worden nageleefd;
 - d. de voor de houder van de vergunning of ontheffing als zodanig geldende algemene regels niet zijn of worden nageleefd.
2. Een vergunning of ontheffing, die betrekking heeft op het beheer van gevaarlijke afvalstoffen, of van andere afvalstoffen die van elders afkomstig zijn, kan, voor zover zij het beheer van afvalstoffen betreft, tevens worden ingetrokken, indien op grond van hoofdstuk 10 van de Wet milieubeheer voor de houder geldende voorschriften niet worden nageleefd.
3. Een bestuursorgaan gaat niet tot intrekking als bedoeld in het eerste of tweede lid over dan nadat het de betrokkene de gelegenheid heeft geboden binnen een daartoe te bepalen termijn zijn handelen alsnog in overeenstemming te brengen met de vergunning of ontheffing, onderscheidenlijk de voorschriften of algemene regels, bedoeld in het eerste of tweede lid, na te leven.
4. Het bevoegd gezag kan de omgevingsvergunning tevens geheel of gedeeltelijk intrekken:
 - a. in gevallen als bedoeld in artikel 2.25, derde lid, indien het project niet overeenkomstig het krachtens dat artikellid bepaalde wordt uitgevoerd door een ander dan degene aan wie de vergunning is verleend;
 - b. *in het geval en onder de voorwaarden, bedoeld in artikel 3 van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur; artikel 2.20, tweede lid, is in dat geval van overeenkomstige toepassing.*

Daarnaast heeft het bevoegd gezag (GS) de mogelijkheid om diverse strafrechtelijke handhavingsmiddelen in te zetten.

- b. En welke potentiële schadeclaims gaan daarmee gemoeid?

Antwoord: Een besluit dat achteraf onrechtmatig blijkt te zijn kan leiden tot een schadevergoedingsplicht.

- c. Wie draait daarbij voor welke kosten op?

Antwoord: in beginsel degene die het onrechtmatige besluit heeft genomen. Wie schadeplichtig is in dit specifieke geval van een VVGB is niet duidelijk.